

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614207744
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614207744.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 707/25, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: C. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. O. E., Y. XXX/X, štátna občianka, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie sumy 208,91 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 06. 11. 2014 č. k. 12C/119/2014 - 68, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania vo výške 16,96 Eur na účet právneho zástupcu žalovanej JUDr. Andrea Cifru, vedený v Z. V., a.s., G., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane žalovanej trovy odvolacieho konania vo výške 16,96 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andrea Cifru, vedený v Z. V., a.s., G., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 208,91 spolu s 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 190,57 Eur od 20. 05. 2014 do zaplatenia zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 50,33 Eur na účet právneho zástupcu žalovanej. Zároveň uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 83,88 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná s poukazom na to, že Úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 23. 12. 2008 je spotrebiteľskou zmluvou, preto sa na ňu vzťahujú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. Po preskúmaní zmluvy o úvere súd dospel k záveru, že uvedený úver v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. možno považovať za bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona, keď neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, obsahuje lehotu splatnosti danú 54 mesiacmi po poskytnutí úveru. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.257,19 Eur, na ktorý uhradila sumu 3.248,06 Eur, a teda ustálil, že žalobca nemá právo na zaplatenie žalovanej sumy. Poukázal na

to, že významom písmena g/ v § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Pokiaľ zmluva o úvere údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru obsahuje uvedením čísla 54 mesiacov po poskytnutí úveru, a to bez toho, aby táto bola následne časovo individualizovaná pre konkrétnu zmluvu o úvere, prvostupňový súd konštatoval, že zmluva o úvere údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje. Absencia akejkoľvek náležitosti stanovenej v § 4 ods. 2 pod písm. a/, b/ až j/, k/ a l/ robí spotrebiteľský úver (za predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná) bezúročným a bez poplatkov. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., úspešnými účastníkmi v konaní boli žalovaná a vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovanej, ktorým súd priznal náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. V odvolaní namietal, že v čase uzavretia úverovej zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z. vtedy platného sa vyžadovalo dohodnutie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nesúhlasí s tým, že v úverovej zmluve nebola dohodnutá konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Úverová zmluva obsahovala konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ktorá bola žalovanej zrejma z údajov o počte a termínoch splátok úveru ako aj z údaju o lehote splatnosti. Údaj o počte splátok je uvedený v zmluve v bode 36 a lehota splatnosti - 54 mesiacov po poskytnutí úveru v bode 44. Poukázal na to, že v predmetnej zmluve je obsiahnutý bod 44, ktorý odkazuje o tri riadky nižšie na text, v ktorom je uvedené, že: „Klient je povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru. Prvá splátka je splatná práve po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Ak nasledujúci kalendárny mesiac po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, splatnosť týchto splátok bude stanovená na posledný deň v príslušnom kalendárnym mesiaci.“. Z vyššie uvedených skutočností je teda zrejme, že i keď nebol v úverovej zmluve výslovne uvedený presný deň konečnej splatnosti úveru, tak v predmetnej zmluve bol celkom jednoznačne uvedený spôsob jej určenia, spotrebiteľovi v tomto prípade teda nerobilo problém odvodiť si týmto spôsobom na základe údajov obsiahnutých v úverovej zmluve konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru. § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z. výslovne neuvádza, že by mala byť konečná splatnosť úveru v úverovej zmluve stanovená konkrétnym dátumom. Ďalej uvádza, že má za to, že zmluva má náležitosti v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. i/, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s poukazom na to, že mesačná splátka je uvedená v sume 1.920,- Sk, 63,73 Eur, počet splátok 54, termíny splátok sú v zmluve vyjadrené odkazom na znenie zmluvy o pár riadkov nižšie. Výška úroku je uvedená v úverových zmluvných podmienkach v hlave V. § 1. Namietal rozhodnutie súdu aj v časti náhrady trov konania, poukázal na to, že súd vyčíslil trovy za vedľajšie účastníctvo a právne zastúpenie tomu istému advokátovi. Súd pri priznaní trov vedľajšiemu účastníkovi mal skúmať ich účelnosť, ak bol v jednej osobe právny zástupca žalovanej a právny zástupca vedľajšieho účastníka, nie sú trovy priznané jednému z nich účelne vynaložené. Jeden právny zástupca si za rovnaké vyjadrenie a názor uplatňuje dvakrát trovy právneho zastúpenia. Poukázal na naplnenie cieľa občianskeho združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, pričom občianske združenie na ochranu spotrebiteľa by malo byť schopné hájiť práva spotrebiteľa samo a nie nechať sa zastupovať advokátom. Poukázal na to, že všetky združenia na ochranu spotrebiteľov sú zastupované právnymi zástupcami, najmä z dôvodu účelnosti náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré si uplatňujú. Má za to, že vedľajší účastník účelne nevynaložil trovy právneho zastúpenia. Podal písomne len jeden úkon, a to vstup do konania a zúčastnil sa na pojednávaní v rovnakej osobe ako právny zástupca žalovanej. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná a vedľajší účastník na strane žalovanej v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že argumentáciu žalobcu ohľadom dojednanja konečnej splatnosti považujú aj vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov za bezpredmetnú a odvolanie žalobcu za skôr účelové ako účelné. Dojednanie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru iba počtom mesiacov považujú aj naďalej za neurčité, keďže zákon vyžaduje určenie konečnej splatnosti presným, konkrétnym dátumom. Vo vzťahu k výške, počtu a termínoch splátok poukázali na to, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch,

resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere už pri podpise zmluvy. Spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy vedieť, aká pomerná časť každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov. Predmetná zmluva neobsahuje žiadne dojednanie, z ktorého by uvedené bolo zrejmé. Dojednania o obligatórnych náležitostiach, ako je napr. „výška, počet, termíny, ...“, majú byť súčasťou hlavnej časti úverovej zmluvy. Dojednanie obligatórnych náležitostí formou neurčitých odkazov na viaceré dokumenty, ktoré sú navyše ťažko čitateľné, nemožno považovať za platné. Obligatórne náležitosti majú byť zásadne súčasťou hlavnej (lícnej) časti úverovej zmluvy. Poukázali na to, že žalovaná podpisom nepristúpila k všeobecným obchodným podmienkam, čo zvyšuje pochybnosť o tom, že bola s nimi oboznámená. Vo vzťahu k trovám konania uviedli, že vedľajší účastník a žalovaná nemôžu byť sankcionovaní nepriznaním náhrady trov. Poukázali na to, že aj v takejto, z pohľadu žalobcu skutkovo a právne zdanlivo relatívne nenáročnej veci (nakolko obdobné spoločnosti ako žalobca majú tendenciu iniciatívne mimo súdneho konania manipulovať žalovanými dlžníkmi a v súdnom konaní zastierať relevantné skutočnosti potrebné k objektívnemu posúdeniu veci a rozhodnutiu súdu), je nutné sa zúčastňovať aj pojednávaní osobne. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené v súlade s ustanovením § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ktorý predpokladá situáciu, že advokát poskytne právne zastúpenie v jednom konaní viac ako jednému účastníkovi konania, Navrhli, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a zaviazal žalobcu aj na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 16,96 Eur a vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovanej si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 16,96 Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že prvostupňový súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z obsahu doložených listín nachádzajúcich sa v súdnom spise a je odôvodnené v súlade s ustanovením § 157 O. s. p. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok prvostupňového súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd. Odvolací súd dodáva, že ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy stanovil pod písmenami a/ až f/ obligatórne náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať (okrem všeobecných náležitostí), aby zmluva o spotrebiteľskom úvere bola platným právnym úkonom.

Odsek 3 § 4 citovaného ustanovenia stanovuje určité výnimky, kedy aj pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, a to za predpokladu, že bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba. Odsek 3 § 4 citovaného zákona zároveň stanovuje sankciu pre veriteľa vo forme bezúročnosti úveru a bezpoplatkovosti úveru v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/. Takouto výnimkou však nie je nedodržanie uvedenia konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom absenciu týchto vymenovaných podstatných náležitostí v zmluve o úvere v danom prípade prvostupňový súd považoval za rozhodujúcu skutočnosť pre právny záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd sa stotožňuje s konštatovaním prvostupňového súdu, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch), pričom odvolací súd poukazuje na to, že prvostupňový súd v tejto časti náležite objasnil myšlienkovú líniu, na základe ktorej dospel k záveru, že zmluva o úvere v súdnej veci neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, s ktorým záverom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Rovnako, pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že spotrebiteľ už pri podpise zmluvy musí byť informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške

a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere (čomu zodpovedá povinnosť v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z.), odvolací súd poukazuje na to, že nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že Úverovú zmluvu uzavretá medzi účastníkmi dňa 23. 12. 2008 je potrebné z dôvodu absencie obsahových náležitostí podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 toho istého zákona považovať za zmluvu, na základe ktorej bol poskytnutý úver bezúročný a bezpoplatkov. Keďže žalovaná na základe úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi celkovo zaplatila čiastku prevyšujúcu sumu poskytnutého úveru, prvostupňový súd vecne správne rozhodol, keď žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol. Z týchto dôvodov preto odvolací súd v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Rovnako z dôvodu vecnej správnosti súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu aj v časti náhrady trov konania. Úspešnými účastníkmi konania boli žalovaná a vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovanej. Úkony vedľajšieho účastníka v konaní s prihliadnutím na obsah týchto úkonov je nevyhnutné posúdiť ako úkony účelné, ktoré právne posúdenie vykonal aj prvostupňový súd, keď priznal náhradu trov konania jednak žalovanej, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. Odvolacie námietky žalobcu vo vzťahu k rozsudku prvostupňového súdu v časti náhrady trov konania nemožno považovať za dôvodné; odvolací súd poukazuje na to, že prvostupňový súd pri priznaní náhrady trov konania dôsledne postupoval v súlade s ustanovením § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Súd náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia priznal žalovanej vo výške 50 % zo základnej sadzby tarifnej odmeny a vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi rovnako vo výške 50 % zo základnej sadzby tarifnej odmeny v zmysle § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešnými účastníkmi odvolacieho konania bola žalovaná a vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovanej, ktorí si uplatnili trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci, a to podanie písomného vyjadrenia k odvolaniu žalobcu, odvolací súd postupujúc podľa § 13 ods. 2 a § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. priznal trovy konania žalovanej vo výške 16,96 Eur a vedľajšiemu účastníkovi vo výške 16,96 Eur, keďže tieto trovy konania považoval odvolací súd za trovy potrebné na účelné uplatnenie alebo bránenie práva s prihliadnutím na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.